

keretében.

Ő lenne a "telefonközpontos" Puskás-család őse? A feltételezés alapjául a családban állandóan ismétlődő keresztnevek szolgálnak. A családfát ugyanis visszavezették György (1712-1790, Györkefalu) nevű ősükig, de ennek apját már nem lelték (Puskás Elek "Puskás Tivadar" című könyve, illetve a Postamúzeumban lévő iratok. Györkefalu Nagybányától 11 km-re délkeletre található, román neve Cetátele. Ha valaki Györkefaluban születik, ott él és hal el, akkor mitől hívják ditrói Puskásnak? Mert ez az ág erősen használja az előnevet! Nem kizárt a lófő Balastól, vagy az Istvántól való leszármazás sem! 1970 körül Elekék, akik ebből az ágból valók, összejártak Dezső János keresztnevű nagyapámmal, aki a 3. táblán szerepel.

iff. Puskás István
(folytatjuk)

Dsida Jenő

Óda az édesanyámhoz

Dicsértessél ma Te is itt a földön,
mert esküszöm, hogy nagyon nagy a lelked
s a földi szívek földig borulását
Te mindenkinél inkább megérdemled.

Nézem, látom a teltzsákú sok évet
és érzem: nekem már semmit se hagy,
de büszke leszek mindéltemig arra,
hogy Te vagy nekem az, aki Te vagy.

Te vagy az, aki mindenkinek ad,
a szenvedőknek virrasztást, vizet,
Te vagy, akinek mindenki adósa,
s akinek jóval senki sem fizet.

..Hadd legyek én hát az igazi zengő,
kis, régi gyermek rombadólt tanyán
és harsogjam el hozsannás hitemmel:
Dicsértessél, dicsértessél, Anyám!

Látogatóban...

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület szervezésében április 14-én, verőfényes tavaszi napon huszonöten látogattunk el az 56 hektár területen fekvő Nemzeti Panteon Fiumei úti sírkertjébe (a Kerepesi temetőbe), ahol *Triff Viktor* - egyesületünk alapító tagja - várt, és kalauzolt bemünket, felelevenítve múltat, látottakat és már nem láthatót.

Büszkék lehetünk a Nemzeti Panteonra, amely egész Európában az egyik legteljesebb s ahol történelmünk és kultúránk nagy alakjai: politikusok, művészek, tudósok nyugsznak.

1847-ben határozta el Pest város tanácsa, hogy a település határain kívül, az un. "kerepesi földeken" nagy területű köztemetőt létesít. Az első temetésekre azonban csak az 1848-49-es szabadságharc után került sor.

1855-ben Vörösmarty Mihály volt az első jeles személyiség, akit itt helyeztek nyugalomra. Itt